

Anatomija po Praško

Obisk mariborskih študentov medicine na 9. kongresu Evropske zveze klinične anatomije (EACA), 5-9.septembra

Tomislav Šarenac

V torek sem po jutranji kavici počasi zaprl potovalko, da si ne bi z zadrgo nargal moje najimunitnejše srajce za napovedano gala večerjo v Pragi. Vzel sem še relativno prazen nahrbtnik (ob pričakovanju, da bomo prejeli mnogo anatomskega materiala, ki ga bo treba nekje vse te dni tudi odlagati) in počakal prevoz do železniške postaje, s katerim sem še pobral sošolca Robija Kelca. Toda, brez pomoči tretje noge našega tripoda, Uroša Beleta, bi nama mednarodni vlak za Prago gladko odpeljal. Konduktar, če to bereš, še enkrat hvala, da si prisluhnil Uroševemu nakladanju! Hvala tudi mobilnikom, da smo lahko našim najbližjim sporočili, da nas ni treba peljati na kongres klinične anatomije v daljno Češko. Že v začetku prejšnjega študijskega leta smo trije demonstratorji anatomije na Inštitutu za anatomijo in slušatelji izbirnega predmeta Klinična anatomija začeli bežno usmerjati pozornost v obvestilo na oglasni deski: kongres klinične anatomije v Pragi naslednje leto septembra. Zagreli smo se k temu, da bi opravili kakšno raziskavo in jo tamkaj predstavili, s čimer bi imeli dobro možnost predstaviti tudi našo fakulteto širši evropski in svetovni anatomske skupnosti. Kaj kmalu smo ugotovili, da ob napornem prvem kliničnem letniku kaj takega časovno ne bo možno. Zato smo se odločili, da bomo odšli v Prago kot »obiskovalci«, si nabrali izkušnje, ki jih bomo kasneje s pridom izkoristili.

Po prvi prespani noči v češki prestolnici, smo se znatizeljno odpeljali s starimi ruskim tramvajem v središče mesta, do ene najstarejših univerz v Evropi – Karlove univerze ali Carolinuma. Na otvoritvenem dogodku v prečudoviti Auli Magni smo ob uvodnih vibracijah ogromnih orgel pozdravili mestne in državne veljake ter poglaviti osebi univerze in Tretje medicinske fakultete: rektorja in dekana. Za uradnimi

obveznostmi je sledil prvi socialni stik z udeleženci, kjer smo ob kozarčku vina in nobel kanapejških spoznali asistenta anatomije, ?????? iz Novega Sada, nekdanjega beograjskega študenta prof. Pejković. Ah, če bi le vedeli, s kakšnim veseljem je obujal nostalgijo na tiste dni in našo profesorico anatomije. Z namenom, da bi se z udeleženci še bolje spoznali, smo se kot edini študentje na kongresu udeležili večerne plovbe z ladjo po Vltavi. Zanimivi so bili pogovori predvsem z odklonskim profesorjem iz Seoula, ki je stresal šale kot za šalo. Pa naj vam podam primer: »What is MRI? More Radilogic Income (smeh)!« Smo ga potolažili, češ če mu kariera ne uspe, bi lahko še vedno prodril na sceno kot anatomski komedijant. Kljub vsemu je bilo vzdušje ob živi jazz glasbi zelo prijetno. Da pa se južni Slovani zmeraj najdemo, smo si dokazali s tem, ko smo spoznali prijazno profesorico anatomije na sarajevski medicinski fakulteti, Aido Hasanović, katera nas je vljudno povabila na bodoči obisk sarajevske fakultete in njihovega inštituta. Z ladje smo se izkrkali dokaj zgodaj v noči, saj nas je vse čakal naporen kongresni dan.

Preizkusili smo, ali so tudi v četrtek tramvaji tako točni in zamudili na prvo predavanje. Na izbiro smo imeli dve predavalnici, ker je bilo možno poslušati pre-

davanja iz področja vaskularne ali neuro anatomije. Zelo zanimiva je bila predstavitev skupine Turkov, ki so govorili o obvodnih (bypass) graftih z a.mammario pri diabetikih. Takšne presadke so preučili z ultrastrukturnega, histološkega vidika in iskali spremembe pri diabetikih z dobro nadzorovano ravniyo krvne glukoze in pri obolelih s slabo nadzorovano glukozo. Svojo temo, o vplivu kolateralne cirkulacije na funkcijo miokarda pri koronarnih bolnikih, nam je predstavila nova sarajevska poznanka prof. Hasanović. V predavalnici na neuroanatomskem delu avle v 3. medicinski fakulteti so nam bila zanimiva predvsem predavanja o ultrazvočno vodenih blokkih živcev. Denimo, avstrijski profesor je zelo slikovito opisal blokado n. occipitalis magnus s pomočjo visokofrekvenčne UZ sonde. Še bolj uporabna se je zdela tema o bloku brahialnega pleteža na podoben način, kjer z določenimi mejniki, katere vidimo na ekranu, z iglo natančno lociramo optimalno mesto za aplikacijo lokalnega anestetika. Tako se lažje izognemo poškodbi okoliških struktur in živcev samih. Ena od zanimivejših, a morda najmanj prijemljivih tem v tem sklopu, je govorila o prostorski razporeditvi nevrálnih fasciklov, ki povezujejo govorne centre v možganih. Zvečer je sledila gala večerja v Praškem narodnem domu

– izjemni neobaročni stavbi iz 18. stoletja. Končno smo si lahko nadelni najlepša oblačila, katera smo tako skrbno varovali pred mečkanjem. Polikano, suvereno in samozavestno smo se kot edini slovenski udeleženci na kongresu odpravili spoznati kaj več anatomskih strokovnjakov in strokovnjakinj. Prelep sprejem, sijoč se pribor na mizah, umetno labodje pripravljene servete, večerne obleke, vrhunski natakariji, svileni prti, bogati kristalni lestenci, zlato okrašeni stropovi in trije študentje v kavbojkah, ki so na šanku srkali lepo zlato-rumeno češko pivo in čakali pričetek tega gala dogodka. Seveda smo se stari znanci, balkanci, posedli skupaj in se lepo zabavali. Nakar so organizatorji na odru napovedali zabavni program: Happy dance group... Kako? Veliko ljudem so se izrisali beli puhasti vprašaji nad glavami, med tem ko so čakali, kaj jim bodo ponudili gostoljubni Pražani. Čez pol ure smo se malce umetniško ogoljufani za mizo norčevali iz najstniške hip-hop skupine, ki nas je pravkar zabavala ob najrazličnejših miksih pristne in eksplisitne Rap in R'n'b glasbe. Veliko puhastih vprašajev je še ostalo, ko je kljub velikem številu muslimanskih udeležencev postrežba ponudila glavno jed izključno s svinjskim mesom. Čehi so se med večerjo hoteli postaviti z njihovim velikim skladateljem Bedrichom Smetano, katerega prečudovite in genialne, a mračne in depresivne simfonije so nas samo še bolj potrle. V glavnem, ocena zabavnega programa je bila, kljub vsemu prestižu, ki so nam ga ponudili, negativno 5. Kot ljubitelji hmeljevega napitka smo za nekaj časa še izkoristili odprt šank,

kasneje pa se premišljeno in polni odpuščanja raje osredotočili na jutrišnji kongresni program.

Petek, 7.septembra, je bil dan, namenjen lokomotornemu sistemu, edukaciji v anatomiji in različnim neuvrščnim temam. Ker sva v četrtek prišla na račun tako Uroš z vaskularno anatomijo in jaz z neuroanatomijo, je v petek od zanimanja za kosti in mišice kipel Robi. Nekatere od zanimivejših tem so govorile o: 3D CT rekonstrukciji orbite, o degenerativnih spremembah pri ljudeh z bolečino lumbalne hrbtenice, o lig. flavum in njegovi vlogi v stenozni lumbalnega kanala itn. Zame najinteresantnejša tema je govorila o topografski anatomiji arcus zygomaticusa in zdravljenju zloma zigomatičnega loka ter o krajšanju

tega loka - zanimivo predavanje za vsakega študenta, ki ga privlači kirurgija tako delikatnega dela obraza. Ena bolj navdušujočih stvari pa je sledila komaj po kosilu v menzi sosednje bolnišnice. To je bila predstavitev novega programa za izobraževanje študentov pri anatomiji, patologiji ali kirurgiji – govorimo o virtualni disekciji. Program deluje s pomočjo očal, ki si jih nadenemo. Le-ta nam pričarajo čudovit svet tri-dimenzionalne slike disekcije, ki si jo ogledamo na računalniškem ekranu. Pripravljene so disekcije mnogih organov in topografskih predelov telesa, skozi katere se lahko zgolj z miško sprehodimo plast po plast, rez po rez, od površja, do najglobljih pogledov v preiskovan predel telesa. Vse je v 3D tehniki, kar nam zelo realno pričara predstavo o obliki in odnosu med strukturami. Polni novih anatomskih znanj, smo se bili pripravljene na večerni izlet v obmejni Plzen, kjer se nahaja pivovarna, ki je »izumila« pils. Torej vsi nadaljni pils, ki jih pijemo danes so približek njihovega produkta Pilsner Urquell, ki je nastal koncem 19. stoletja. Tam nas je pričakala pristna češka folklorna skupina. Organizatorji so si ob avtohtonih tonih in plesu prvič upali malce oddahniti in se zasukati s kakšnim od tujih deklet. Lokalni študentje tretje fakultete so se očitno tudi komaj zadnji večer uspeli malce sprostiti in nam dovoliti, da spregovorimo kakšno besedo z njimi. Ker, kot sem že omenil, se ustanovni člani bivših Neuvrščenih najdemo vsepovsod, smo srečali še razgretga Hrvata, ki nam je vztrajno dopovedoval, da se mi, Slovenci, in oni, Hrvati, nimamo radi... Malo smo ga le uspeli pomiriti, preden smo se odpeljali iz lepo pograjene dvorišča

ogromne pivovarne nazaj v Kafkino mesto. Pobrali smo novo ustvarjene kontakte s kolegi in se odpravili mimo glomazne Plečnikove cerkve do naše kamre, kjer smo te dni prebivali in se v posteljah zamislili o preteklih dneh in doživetjih.

Ta kongres bi bila ena enkratna izkušnja za vsakega študenta, ki končuje tretji letnik medicine, vendar je za nas predstavljal še toliko več, saj nas kot demonstratorje anatomije in navdušence nad kirurgijo zanima raziskovanje na tem področju tekom študija. Kljub kvalitetnemu vsebinskemu delu, se kongres po gostinsko-družabnem programu ne more kosati z visoko organiziranimi in dodelanimi tradicionalnimi srečanji, ki se odvijajo v Mariboru. Če vzamem kot primer tradicionalno srečanje pediatrov in pediatričnih medicinskih sester, ki se je letos odvijalo v hotelu Habakuk, se lahko spomnimo, da se je družabni program ob zaključku dogajal v veliko prijetnejšem vzdušju. Ob primerjavi pavze za kavo, kjer so nam v Pragi študentje nalivali instant kavo iz 'termosk', nam postane jasno, da so pavze pri nas, s pravo kavo v porcelanastih skodelicah, raznimi sokovi, pecivom in znanimi trikotniki iz listnatega testa, pravi luksuz! No, če pustimo ta postranski segment, ne smemo pozabiti, da je bil kongres pohvalno multi-mednarodni, ne samo z evropsko, ampak tudi s svetovno udeležbo, ki je segala od ZDA preko Rusije do Južne Koreje. Od predavanj smo odnesli zelo veliko, s seboj pa nosimo še veliko več, namreč poznanstva, s katerimi nas družijo skupna tema - Anatomija.